

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 20 lipca 2021 r.

DIH-3.707.53.2021.IJ

DECYZJA DIH-III/47/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.16.2021) nakładającej na przedsiębiorcę Fabiana Reślińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe Fabian Reśliński, karę pieniężną w wysokości 4.000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) za nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178),
utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W dniach 5 - 11 lutego 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu zwanego dalej: „Wielkopolski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym w Choczy, należącym do przedsiębiorcy (...), dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 22 stycznia 2021 r., ze

wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli: legalności działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą oraz przestrzegania przepisów w dotyczących uwidaczniania cen. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 25 stycznia 2021 r.

W ramach kontroli przeprowadzonej w 2020 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej sprawdzili oznakowanie ceną 133 partii towarów, które zakwestionowano (nr akt kontroli: D/KA.8361.108.2020). Na skutek tej kontroli Wielkopolski WIIH wydał decyzję z dnia 26 października 2020 r. w której zarządził niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości, poprzez uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, cen oferowanych towarów, nie później niż w terminie 14 dni. Ponieważ do dnia wszczęcia kontroli z 5 lutego 2021 r. przedsiębiorca nie poinformował o wykonaniu decyzji z 26 października 2020 r. , Wielkopolski WIIH wszczął postępowanie kontrolne.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w ofercie handlowej znajduje się 57 partii towarów (spośród zakwestionowanych w poprzedniej kontroli 133 partii) bez uwidocznionej ceny jednostkowej. Zakwestionowane towary zostały wymienione na stronach 6 - 7 protokołu kontroli nr D/KA.UH.8361.16.2021.

Stwierdzone nieprawidłowości naruszały art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178) dalej: „ustawa o cenach” oraz § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) – zwanego dalej: „rozporządzenie Ministra Rozwoju”.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 21 kwietnia 2021r. Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewykonania obowiązków uwidaczniania cen jednostkowych.

Jednocześnie stronę pouczone o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu oraz możliwości złożenia wyjaśnienia.

Decyzją z dnia 20 maja 2021 r. Wielkopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy (...), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, karę pieniężną w wysokości 4.000 zł za niewypełnienie w miejscu sprzedaży detalicznej obowiązku o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

W dniu 8 czerwca 2021 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu wpłynęło odwołanie strony. W odwołaniu tym strona zwróciła się o umorzenie

decyzji Wielkopolskiego WIIH. Wskazała, iż usunęła nieprawidłowości. Ponadto przedsiębiorca poinformował, iż wysokość kary, tj. 4.000 zł przekracza jej możliwości finansowe, ponieważ obroty z działalności spadły z uwagi na pandemię oraz remont obiektu handlowego, który dzierżawi.

Pismem z dnia 24 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Pod pojęciem ceny, należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (art. 3 ust. 1 pkt 1). Cena jednostkowa towaru (usługi) to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów miarach (art. 3 ust. 1 pkt 2).

Cenę uwidacznia się, co reguluje § 3 ust 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy zaś cenę i cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu (§ 3 ust 2 ww. rozporządzenia).

Zgodnie natomiast z § 4 ust. 1 tego rozporządzenia cena jednostkowa winna dotyczyć odpowiednio ceny za:

1. litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości,
2. kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy,

3. metr – dla towaru sprzedawanego według długości,
4. metr kwadratowy – dla towaru sprzedawanego według powierzchni,
5. sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Czynności kontrolne przeprowadzone przez Inspekcję Handlową wykazały, iż kontrolą w zakresie uwidoczniania cen jednostkowych objęto 57 partii towarów oferowanych do sprzedaży stwierdzając nieprawidłowości w stosunku do wszystkich.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest spójny i jednoznaczny. Zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o dowody zebrane w trakcie kontroli, w szczególności protokół kontroli, a strona nie kwestionowała ustaleń w nim zawartych. Protokół został podpisany bez uwag w dniu 11 lutego 2021 r.

W odwołaniu strona wniosła o umorzenie decyzji nakładającej karę tłumacząc, że wszystkie stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte, a kara w wysokości 4.000 zł jest obciążeniem wykraczającym poza jej możliwości finansowe.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 4 ust. 1 ustawy o cenach stanowi, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Wielkopolski WIIH, kara w wysokości 4.000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie ceny czy ceny jednostkowej, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary i usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Wielkopolski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż Wielkopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 4.000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstrasżającej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.).

Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Wielkopolski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości oraz po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach ustalił wysokość kary pieniężnej przewidzianej prawem.

Strona w odwołaniu wskazywała, iż kwota nałożonej kary jest zbyt duża w stosunku do obrotów (obniżonych z uwagi na pandemię oraz remont dzierżawionego sklepu), a wszystkie niezgodności zostały usunięte.

Jednakże wskazać należy, iż przedmiotowa kontrola była wynikiem braku informacji o wykonaniu wcześniejszej decyzji Wielkopolskiego WIIH (z 26 października 2020 r.). W trakcie kontroli zakończonej decyzją z października 2020 r. inspektorzy wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu stwierdzili nieprawidłowości w oznakowaniu ceną w 133 partiach. Dlatego też, w trakcie kontroli rozpoczętej w dniu 5 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: D/KA.UH.8361.16.2021) sprawdzono poprawność oznakowania wcześniej zakwestionowanych partii towarów i stwierdzono nieprawidłowości w stosunku do 57, co stanowiło 100 % skontrolowanych.

Należy dodać, iż strona została powiadomiona o planowanej kontroli (wraz z jej zakresem, tj. kontrolą legalności działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą oraz kontrolą przepisów ustawy o cenach), a od czasu odebrania zawiadomienia do rozpoczęcia kontroli upłynęło prawie dwa tygodnie, co oznacza, iż przedsiębiorca miał czas się do niej przygotować.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do obniżenia kary.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe,

lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie podała cen jednostkowych dla 57 partii towarów, spośród 57 objętych kontrolą, co stanowi 100%, co potwierdza, że nie wykonała decyzji Wielkopolskiego WIIH z 2020 r. o sygnaturze: D/KA.UH.8361.108.2020. Trudno zatem mówić o znikomym naruszeniu prawa.

Strona postępowania usunęła stwierdzone nieprawidłowości niezwłocznie, zatem zaprzestała naruszania prawa. Jednakże aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwa elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona zaprzestała jego naruszenia. Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, zatem Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

W związku z podniesieniem przez stronę, że ma trudną sytuację finansową organ drugiej instancji informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.) organ. Który nałożył karę – Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną wysokości 4.000 zł (słownie: czterech tysięcy złotych), z tytułu naruszenia określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o cenach, obowiązku uwidaczniania cen. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego WIIH z dnia 20 maja 2021 r. o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/